

[Povl Brøndsted]

side. Det er også vigtigt, at bibliotekerne i de samlinger, de har, er opmærksomme på, at der skal være noget, der specielt skal stå til rådighed. Jeg tror, som også ministeren sagde det, at der inden for bøger er meget spredning i svær- og lethedegrad og i emner, og det synes jeg også der er i »Læs let«-bøgerne. Derfor mener jeg, at dette er et problem, som bliver behandlet og er til debat. Derfor er der slet ingen grund til at pille nogen ud og gøre en speciel gruppe af dem, så forskellige de er. Fra Venstres side mener vi, at der skal gøres opmærksom på arbejdet og problemet, men det gør vi ikke bedre ved dette forslag.

Marianne Jelved (RV):

Vi synes i Det Radikale Venstre, at det er vigtigt, at vi også fra Folketingets side er opmærksomme på de problemer, så mennesker, der har mindre færdighed i at læse, også får bøger til deres rådighed. Jeg synes, det var en interessant beretning – hvis vi kan kalde det sådan – kulturministeren kom med. Det har foranlediget, at jeg har måttet ændre min ordførertale og nøjes med at sige, at jeg vil bede om, at vi i Kulturudvalget får en oversigt over de initiativer, der er sat i gang, og de ting, der sker på dette område. Så må vi jo forholde os til det, for dette skal selvfølgelig ikke trækkes ud af en sammenhæng, hvor der foregår en hel masse andre ting lige på nuværende tidspunkt.

Men principielt vil vi altså gerne medvirke til at støtte bogproduktion for mennesker, som har svært ved at læse bøger.

Glistrup (FP):

Forslaget går ud på at forøge de offentlige udgifter. Da der ikke anvises nogen kompenserende besparelse, vil det altså sige, at det går ud på at forhøje skatterne i Danmark. Det er helt og aldeles oplagt, at skattetrykket i Danmark allerede er alt, alt, alt for højt, og et 2-cifret milliardbeløb må hurtigst muligt og helst i indeværende år og helst i indeværende måned anvendes til at nedsætte skattetrykket. Det er socialt langt vigtigere end disse forskellige småpåfund, SF ved at diskutere det med små dagligstuegrupper kan finde frem til at man nu vil anvende penge til.

Da der ikke er anvist nogen som helst dækning for de penge, som SF vil strø om sig med, kan vi kun sige til SF, at hvis det vil bruge de

penge, kan det bruge sine egne penge til det. Det skal ikke være uskyldige skatteyderes penge, der skal stjæles til sådan et formål, og det skal slet ikke være vore børn, der skal undgælde for, at vi skal optage yderligere udenlandsgæld, at vi yderligere skal fattiggøres, at pensionister skal fryse, at sygehusene ikke kan fungere, osv., sådan som SF i sin ondskab foreslår her. For det er jo det reelle i SF's forslag.

Hvad skal så de penge bruges til? Ja, reelt skal de bruges til bogbranchen, men vi har bøger nok i Danmark. Vi har ikke brug for flere bøger i Danmark ud over, hvad der alligevel kommer af bøger fra folk, der ikke kan lade være med at skrive, og der er såmænd rigeligt med bogproduktion i Danmark. Der er ingen grund til at bruge offentlige penge til at udvide bogproduktionen i Danmark. Den er for stor, og vi kan glimrende klare os med det, som vores bedsteforældre og oldeforældre og guldalderens forfattere skrev, og så behøver vi ikke at støtte bogbranchen på nogen som helst måde.

Jeg ved godt, at SF selv ikke siger, at det er erhvervsstøtte til de forkælede forfattere og forlagsfolk og lignende. Nej, SF siger, at dette er for at hjælpe psykisk udviklingshæmmede. Det er forstillelse og hykleri fra SF's side. Vil man hjælpe de psykisk udviklingshæmmede med det beløb, man nu vil strø om sig med, kunne SF gøre én eneste ting, nemlig at lade være med at være formynder for de pågældende psykisk udviklingshæmmede og så give dem pengene selv. Hvis de så vil købe bøger for dem, kunne de da købe bøger for dem. Hvis de hellere vil købe bajere eller et fjernsyn eller noget andet, noget tøj, eller hvad de vil bruge dem til, så lad dem da bruge dem til det. Hvorfor i alverden skal SF være formynder for de stakkels psykisk udviklingshæmmede mennesker? Hvis der er penge til psykisk udviklingshæmmede, giver man dem direkte til de psykisk udviklingshæmmede og overlader til deres eget private forbrugsvalg at finde frem til, hvad de vil bruge pengene til.

Det er et så typisk SF-forslag, fordi man kynisk og hensynsløst skubber de psykisk udviklingshæmmede foran sig og siger: Det er dem, vi vil hjælpe. Enhver kan jo sige sig selv, at når det ikke er dem, der får pengene, er det ikke dem, men bogbranchen, man vil hjælpe, fordi man har så og så mange forfattere, som man er forlovet med, og som sidder som programsek-